

1931: Michael Schirru i pokušaj atentata na Mussolinija

U sklopu Protunacionalističke kampanje prenosimo prikaz suđenja i smrti američkog anarhista **Michaela Schirrua** koji je doputovao u Italiju, u Rim, s namjerom da ubije fašističkog diktatora.

Usprkos činjenici kako se njegovi „zločini“ nisu čak mogli ni legalno kazniti smrću, streljački vod pogubio je Schirrua, streljajući ga okrenutog leđima.

Američki anarhist, **Michael Schirru**, uhićen je 3. veljače 1931. god. u hotelskoj sobi u Rimu i odveden u policijsku postaju (u gradu Trevi). U postaji je trebao biti pretražen u slučaju da posjeduje oružje, ali je munjevitom brzinom izvukao pištolj i propucao tri policajca u sobi, te naposljetku pucao sebi u glavu. Dva su policajca lakše ozlijeđena, dok je treći policajac zajedno sa Schirruom zadobio teške ozljede. Kako bi ga spasili od sigurne smrti, Schirru je morao biti podvrgnut operaciji.

U međuvremenu policija otkriva kako je osim hotelske sobe u kojoj je uhićen, također iznajmio i drugu sobu u kojoj su bile postavljene dvije bombe sa snažnim eksplozivom, za koje je Schirru priznao kako pripadaju njemu. Čim je progovorio izjavio je kako je došao u Rim s namjerom da ubije Mussolinija, a pronađene bombe su tome trebale poslužiti. Kada je iznenadno uhićenje poremetilo njegove planove i lišilo ga slobode da izvrši atentat, odlučio je uzeti što višu cijenu za svoj život i slobodu, pokušavši okončati svoj život, kao i život Mussolinijevih policajaca koji su ga uhitili.

Tijekom pritvora, te u iščekivanju suđenja, pokušao je stupiti u kontakt sa svojom ženom Minnie koja je živjela u New Yorku zajedno s dvoje djece, no nije uspio. Njegova žena je također pokušala stupiti u vezu s njime, no nije bilo uspjeha.

27. ožujka piše svom ocu u Francuskoj:

"Ovo je moje osmo pismo koje ti pišem i još nije stigao nikakav odgovor. Pisao sam Minnie nekoliko puta, no budući kako nisam dobio odgovor vjerujem da se moja pisma ne prosljeđuju... Sve što sam dobio je tekst telegrama u kojem Minnie tvrdi kako su ona i djeca dobro i da radi sve kako bi mi pomogla."

Za to vrijeme je gđa. Schirru pokušavala zadobiti pažnju Državnog tajništva SAD-a za slučaj svoga muža. Ona je bila građanin Amerike po svom rođenju, dok Schirru to nije bio, iako je posjedovao američku putovnicu. Gđa. Schirru je očito pomislila kako može dobiti zaštitu svoje Vlade. Državno tajništvo nije imalo nikakvog interesa za Amerikance s anarhističkim uvjerenjima i nije marilo za tretman koji je Schirru dobivao u rukama fašista.

Nije poznato što se odvijalo između Državnog tajništva i ambasadora u Washingtonu, ali jednak spokojni stav imala je i talijanska vlada nekoliko godina ranije, kada su dvojica anarhista talijanskog podrijetla ubijena u Bostonu. Istim spokojnim stavom sada je uzvratila i američka vlada, dok se Mussolinijev osobni sud ubojica sada pripremao za Schirruovu smrt.

Suđenje se odvalo 28. svibnja u kasno popodne. Predsjedavao je Cristini, mladi fašist koji je završio u najvišim redovima hijerarhije zbog svoje krvoločnosti. Ni jedan odvjetnik niti svjedok nisu sudjelovali u suđenju, osim ako im to nije odobrio sam sud, sastavljen od diktatorovih najodanijih podanika.

Schirru se dostojanstveno držao tokom cijelog suđenja. Ponovio je prijašnju izjavu o namjeri Mussolinijevog ubojstva, te ponudio svoje razloge. Njegov je odvjetnik, imenovan od strane samog suda, iznio obranu, te je sud vrlo brzo odlučio kako će se optuženik strijeljati pred streljačkim vodom.

Schirru je hrabro i smireno primio presudu, bez riječi i pokreta.

Probuđen je u sitnim satima (2:30h) te mu je rečeno kako će ga pogubiti u zoru. Pitao je za dozvolu da napiše posljednje riječi najmilijima; odbio pomoć svećenika, te je odveden u tvrđavu Braschi u predgrađu Rima, gdje su ga strijeljala 24 vojnika streljačkog voda, samo osam sati i trideset minuta nakon presude.

Strijeljanje Schirrua bilo je čisto ubojstvo, čak i po fašističkom zakonu. Imao je namjeru ubiti Mussolinija, no nikad nije došao na udaljenost s koje bi ga mogao ubiti. Nadalje, namjera je dokazana samo njegovom izjavom, a pucnjava koja je uslijedila nakon njegova uhićenja u policijskoj stanici u Treviju nije bila dovoljna za smrtonosnu kaznu, budući kako se tada dodjeljivala samo za ubojstvo kralja, prijestolonasljednika i Mussolinija.

Premda je znao kako će svojom izjavom da namjerava Italiju osloboditi od tirana završiti u rukama krvnika, nije oklijevao. Kako je i sam rekao, u svom svjedočenju koje je objavljeno na talijanskom jeziku nakon njegove smrti, život mu je odredio jednu jedinu svrhu: odanost borbi za oslobođenje talijanskog naroda od srednjovjekovne tiranije koja ga je degradirala. U trenutku kad je postao zatočenik nije više bio u mogućnosti ostvariti svoju čežnju, više se nije mogao riječima i žrtvom posvetiti svojim djelima.

Tako je skončao anarhist Michael Shirru, 4. veljače **1931**.